

PUSZTAY JÁNOS

Két köszöntő

FÁBIÁN LÁSZLÓ (RÉPCE LAK)

...mert hát, ha már itt vagyunk, vágjunk az in medias résbe, s ha benne vagyunk (zárójel: érdekes, ha van **benne**, miért nincs **kinne**, miközben van **benn** meg **kinn**; zárójel bezárva), akkor azt is mondandók legyünk, miért is ülünk itt ketten, az egyik, aki már javában hetvenkedik, sőt, ötől (aztán majd hatol is) – lábjegyzet: az ötölhatol sajátos magyar kifejezés, amelyet semmilyen más nyelv nem tud **produkálni** (zárójel: lehetne használni magyar szót is, uram), mert lásd a németet, ha azt mondanánk neki, hogy fünfen und sechsen, akkor csak az utóbbit értené – azt is félre; lábjegyzet vége; a másik meg még csak közelíti a hetvenkedést; de hát nekünk mégiscsak beszélgetni kellene valamiről ennek kapcsán; s ez annyira foglalkoztat, hogy még a kedves közönséget is elfelejtettem köszönteni; lábjegyzet: tisztelettel köszöntök mindenkit, aki eljött ide, Répcelak jeles polgárait, bár én azt hittem, a lak ikes ige, s helyesen a Répce lakik volna, lábjegyzet vége; meg Téged is, akinek születésnapja világpolitikai tényező lett, hiszen csakis a Te kedvedért tették át az oroszok, lánykori nevükön szovjetek, az immár legnagyobb nemzeti ünnepüket – miután a november 7. már kiesett a politika kegyeiből, valószínűleg az időpont-egyeztetésből fakadó keveredés miatt, hiszen az októberi forradalomnak nevezett esemény novemberre esett, ez pont olyan, mint amikor az én okostelefonom, komolyan mondom (lábjegyzet: bár ebben a világban nem lehet semmit komolyan mondani, lábjegyzet vége) csütörtökre – lábjegyzet: ez is valami tökfajta, mint például a süttötök (pepo pepo)? – tette be kitörölhetetlenül pünkösd vasárnapját, biztosan a Sony is – ez itt nem a reklám helye (csak zárójelben) – tanult a magyar naptármódosítási gyakorlatból –; tehát az oroszok nem május 9-én ünneplik a háború befejeztét, hanem már 8-án, hogy május 9-én vodkától átítatva kellő áhítattal köszönthessék a mellettem ülő kiemelkedő személyiséget, akinek köszöntéséhez felkért ám méltatlan személyként magam is csatlakozom önként és dalolva (zárójel, amely kifejezésre idősebb vendégeink más események kapcsán még emlékezhetnek – szödd a selymet elvtárs), mint Magyarország az EU-hoz, s nem olyan kríminálisan, mint egyes félsziget a nagytetvért, amelynek nyelvét Kegyed éppúgy bírja, mint a fél Európáét, és éppen itt a **fél** kapcsán akár köpenyre is gondolhatnánk, nem Gogoléra, hanem akinek a kis Tours siet feléje (lábjegyzet: ez alighanem egy rossz geográfiai vicc volt, de reklámozni kell a magyar költészetet, ámde se baj, több is veszett fejsze nyelestül Mohácsnál; lábjegyzet vége) és – Karinthyval szóval – megint előlről, (lábjegyzet: repetitio est mater studiorum, azaz simlis a simlissel gajdol, bár ez inkább a similis simili gaudet-re hajaz, lábjegyzet vége) egészen eddig, amíg világ a **postmodern** – egy lett költő szerint, helyesen értelmezve: **modern posta** – világ, s amíg lovam – körmén a virágos rét illatával – haza nem tér, és nem oldja a furcsa görcsöt a torokban.